

Nieuwsbrief oktober 2016

Nieuws uit Nederland

Internationale aspecten wetsvoorstel uitfaseren pensioen in eigen beheer

Zoals in mijn laatste speciale nieuwsbrief van Prinsjesdag beschreven is er een wetsvoorstel ingediend, waardoor opbouw van pensioen in eigen beheer per 1 januari a.s. verleden tijd zal zijn. Voor de hoofdlijnen van het wetsvoorstel verwijst ik naar deze nieuwsbrief.

Het wetsvoorstel kent uiteraard ook internationale aspecten. Daar is tot op heden echter nog niet zo veel aandacht voor geweest is, ook niet in het wetsvoorstel zelf. Het gaat dan met name om niet-inwoners van Nederland (Dga's) die pensioen bij een eigen B.V. hebben opgebouwd. Een belangrijke vraag bijvoorbeeld is welk land bevoegd is belasting te heffen, indien de Dga overgaat tot afkoop. Nederland gaat ervan uit dat zij mag heffen, op basis van de in het verleden opgelegde conserverende aanslag (zie ook hierna). Maar zal het woonland van de Dga, zoals bijvoorbeeld België, hier mee instemmen? Dat is nog maar de vraag. Het woonland is immers normaliter gerechtigd om belasting te heffen, indien het pensioen regulier uitgekeerd wordt. In de meest recente belastingverdragen, waaronder dat met België, staat weliswaar beschreven dat het bronland (Nederland) mag overgaan tot heffing bij afkoop, echter bij totstandkoming van het verdrag is niet voorzien dat ook deze nieuwe vorm van afkoop daar onder zou kunnen vallen. Ofwel, door de nieuwe afkoopmogelijkheid die Nederland nu in haar eigen wet creëert, verschuift een stuk belastingheffing van België naar Nederland. Er zijn inmiddels al vragen aan de staatssecretaris gesteld.

De redenering m.b.t. de conserverende aanslag is dat bij het opleggen hiervan onder meer is bepaald dat deze alsnog wordt ingevorderd (plus 20% revisierente), indien een zogeheten verboden handeling plaatsvindt. Een voorbeeld van zo'n verboden handeling is afkoop. En laat afkoop nu juist een van de alternatieven van het wetsvoorstel zijn.

Ofwel, afkoop na 1 januari 2017 in het kader van het nieuwe wetsvoorstel zou leiden tot invordering van de conserverende aanslag plus het betalen van de revisierente. In de toelichting bij het wetsvoorstel is aangegeven dat de conserverende aanslag niet tot een hoger bedrag ingevorderd zal worden, dan het bedrag dat een vergelijkbare inwoner van Nederland in geval van afkoop zou betalen en dat evenmin revisierente verschuldigd zal zijn. Maar, zoals hiervoor geschreven, het is de vraag of het woonland van de Dga zich neerlegt bij het feit dat zij dan niet zouden mogen heffen.

Nederland moet aftrek van Spaanse hypotheekrente toestaan

Een inwoner in Spanje heeft geen inkomen in Spanje, maar wel inkomen uit Nederland en Zwitserland. Hij wil in Nederland de negatieve inkomsten van zijn Spaanse eigen woning aftrekken. Ongeveer 60% van zijn inkomen is in Nederland belast en 40% in Zwitserland.

Deze casus, waar ik al eerder aandacht aan heb besteed, nadert zijn laatste uitspraak. Als eerste heeft Rechtbank Haarlem zich er over mogen uitlaten. Deze heeft geoordeeld dat Nederland de man niet gelijk hoeft te behandelen als een inwoner van Nederland (ofwel geen aftrek in Nederland). De man is daar tegen in hoger beroep gegaan, en daarbij aangegeven dat hij de hypotheekrente in Nederland in aftrek moet kunnen brengen, zonder een beroep te doen op de (inmiddels afgeschafte) keuzeregeling van artikel 2.5 Wet IB 2001. Hof Amsterdam heeft aangegeven deze visie van de belastingplichtige niet te delen. Hij kwalificeert volgens het Hof niet als werknemer in de zin van het Europese recht, de Schumaker-jurisprudentie is niet op hem van toepassing. Omdat de man ook tegen deze uitspraak in hoger beroep is gegaan, kwam de Hoge Raad aan zet.

De Hoge Raad heeft prejudiciële vragen gesteld aan het Europese Hof van Justitie, omdat de Hoge Raad van mening is dat de Schumacker jurisprudentie wel van toepassing is. Echter vervolgens is het volgens de Hoge Raad onduidelijk hoe in dit geval rekening gehouden moet worden met de negatieve inkomsten van de eigen woning. Dit omdat in casu, anders dan bij Schumacker, het gezinsinkomen niet geheel of vrijwel uitsluitend in een andere lidstaat is verworven (die dan bij de belastingheffing rekening zou moeten houden met de persoonlijke en gezinssituatie).

Advocaat-Generaal Wathlet van het Europese Hof van Justitie concludeert nu dat het in strijd is met het EU-recht als de man de hypotheekrente van zijn Spaanse woning niet in Nederland in aftrek kan brengen. Hij overweegt hierbij dat het Spaanse inkomen zodanig laag is, dat daarop in Spanje geen aftrekposten op in mindering gebracht kunnen worden. Vervolgens geeft de Advocaat-Generaal aan dat iedere lidstaat waar de belastingplichtige werkt, moet toestaan dat negatieve inkomsten pro rata in mindering worden gebracht op de inkomsten die in dat land belast worden. Dit is volgens de Advocaat-Generaal niet anders nu een van de werkstaten, in dit geval Zwitserland, geen lidstaat is van de EU of de EER. Als het Europese Hof van Justitie (en uiteindelijk de Hoge Raad) de Advocaat-Generaal volgt, zal Nederland in meer gevallen fiscale faciliteiten moeten verlenen aan buitenlands belastingplichtigen. Dit zal dan ook gevolgen hebben voor de regeling voor de kwalificerende buitenlandse belastingplicht, die per 1 januari 2015 in werking is getreden.

Bron: Hof van Justitie 7 september 2016.

Geen step-up voor aanmerkelijk belangaandelen bij remigratie vanuit België

Een man emigreert in 1991 naar België. In 2003 remigreert hij naar Nederland. Sinds 1994 houdt hij de helft van de aandelen in een Nederlandse BV. De man verzoekt de inspecteur om de verkrijgingsprijs van de aandelen vast te stellen op € 844.304, de waarde op de datum van zijn remigratie. Volgens hem heeft hij recht op een hogere verkrijgingsprijs (step up), dan de historische verkrijgingsprijs van € 9.075. Hij is namelijk van mening dat een step-up aan hem moet worden verleend, omdat hij tijdens zijn verblijf in België slechts buitenlands belastingplichtig was in Nederland. De inspecteur is echter van mening dat er, nu hij buitenlands belastingplichtig was, sprake is van binnenlandse belastingplicht. Het belang is dat bij een latere verkoop in geval van een step up (hogere verkrijgingsprijs) sprake is van een lagere aanmerkelijk belangwinst.

Rechtbank Den Haag is het eens met de inspecteur dat de waarde van de aandelen op het moment van remigratie vastgesteld moet worden op de historische kostprijs. Volgens de Rechtbank is er namelijk sprake geweest van binnenlandse belastingplicht. Bij de beantwoording van de vraag of de man als aanmerkelijk belanghouder voorafgaand aan de remigratie 'in Nederland niet belastingplichtig was', moet volgens de rechtbank namelijk ook worden getoetst of sprake was van buitenlandse belastingplicht.

De man is het niet eens met de Rechtbank en is direct in (sprong)cassatie gegaan bij de Hoge Raad. Advocaat-generaal Niessen is het in zijn conclusie eens met de inspecteur. Volgens Niessen is het namelijk de bedoeling van de wetgever geweest om het aanmerkelijk belang te waarderen op historische kostprijs, als de aandeelhouder reeds voor zijn immigratie buitenlands belastingplichtig was, omdat hij een aanmerkelijk belang houdt in een Nederlandse vennootschap. Daarbij merkt hij verder op dat aan België nooit een heffingsrecht is toegekomen ten aanzien van de vermogensaanwas van de aandelen, omdat de aandelen nooit zijn vervreemd. Dat Nederland bij immigratie de verkrijgingsprijs van het aanmerkelijk belang heeft vastgesteld op historische kostprijs, levert dan volgens Niessen ook geen strijd op met het belastingverdrag Nederland-België. Het is nu afwachten of de Hoge Raad de conclusie van de Advocaat-generaal zal overnemen.

Bron: Hoge Raad 12 september 2016.

Drie varianten voor box 3-heffing naar werkelijk rendement gepresenteerd

Tot op heden is de box 3-heffing voor iedereen gelijk: 30% belastingheffing over een forfaitair rendement van 4%. Met ingang van 1 januari 2017 blijft het tarief van de belastingheffing gelijk (30%), maar gaat het forfaitair rendement variëren:

1. Vermogen tot en met € 75.000: 2,9%
2. Vermogen van € 75.001 tot en met € 975.000: 4,687%
3. Vermogen vanaf € 975.001: 5,5%.

Ofwel, hoe meer vermogen, hoe hoger het forfaitaire rendement en dus de belastingheffing. Wat niet verandert is dat de belastingheffing nog steeds niet plaatsvindt over het daadwerkelijk genoten rendement, maar over een rendement dat voor vele mensen hoger is dan ze daadwerkelijk realiseren.

Na de nodige druk heeft de staatssecretaris onlangs een onderzoek laten uitvoeren of het toch mogelijk is om een box 3-heffing in te voeren op basis van daadwerkelijk gerealiseerd rendement. De uitkomst van het onderzoek is dat dit mogelijk is, maar dat het altijd een combinatie zal moeten zijn van enerzijds een heffing op werkelijk rendement van het ene soort vermogen en anderzijds een forfaitaire benadering van het werkelijk rendement op andere soorten vermogens. Daarnaast komt uit het onderzoek dat bij zo'n nieuw systeem de risico's op ontwijking groter worden en dat zo'n stelsel er niet eenvoudiger op zal worden.

De staatssecretaris wil aan de Tweede Kamer drie varianten voor zo'n nieuw systeem voorleggen. De Kamer mag hieruit dan een keuze maken, die verder zal worden uitgewerkt in het voorjaar van 2018. Het gaat om de volgende drie varianten:

1. Variant A is een vermogensaanwasbelasting.
2. Variant B is een vermogenswinstbelasting.
In deze twee varianten wordt de werkelijke waarde op bank-, spaartegoeden en overige vorderingen belast. Voor onroerende zaken en overig mogen vermogen wordt in beide varianten het belastbaar inkomen forfaitair bepaald. Ook geldt voor beide varianten dat het heffingvrije vermogen wordt omgezet in een heffingvrije voet voor de werkelijke inkomsten uit vermogen. Het verschil is dat in variant A de werkelijke vermogensaanwas op aandelen, obligaties en derivaten wordt belast dus de koerswinst, de rente en de dividenden van dat jaar, terwijl in variant B de werkelijke rente en dividenden op aandelen, obligaties en derivaten jaarlijks worden belast en de vermogenswinst bij verkoop wordt belast.
3. In Variant C wordt het rendement voor elke vermogenstitel achteraf forfaitair vastgesteld. Het vermogen wordt toegerekend aan de bestanddelen spaargeld, aandelen, obligaties, onroerend goed en overig. Op de waarde van ieder van de bestanddelen wordt na afloop van het jaar het gemiddelde (macro) rendement van ieder van die bestanddelen toegepast. Deze variant sluit beter aan bij het werkelijk rendement dan nu, maar minder dan de varianten A en B. Wel zal deze variant beter uitvoerbaar zijn.

Bron: Ministerie van Financiën 20 september 2016.

In Nederland in loondienst werkende Nederbelg premieplichtig in België

Een zelfstandig ondernemer die grensoverschrijdend werkt, kan te maken krijgen met de socialezekerheidswetgeving van zowel zijn woon- als zijn werkland. Om te bepalen in welk van beide landen hij dan sociale premies moet betalen is er binnen de Europese Unie een Verordening van toepassing. Voor iemand die anders dan in loondienst, bijvoorbeeld als zelfstandige, werkt geldt dat de socialezekerheidswetgeving van de werkstaat van toepassing is, ook als hij in een ander land woont. Een uitzondering hierop, indien iemand in twee landen werkzaamheden uitoefent, waaronder in zijn woonland. In dat geval is de socialezekerheidswetgeving van zijn woonland van toepassing.

Dit heeft de Hoge Raad onlangs bevestigd in de situatie van een programmeur die in België woont en als zelfstandige werkzaam is in Nederland. Hij is in loondienst bij een Nederlandse B.V. (BV A) en verricht werkzaamheden in het kader van een opdracht bij een andere B.V. (BV B) Hij verricht zijn werkzaamheden ook regelmatig vanuit zijn woning in België. Diverse instanties op het gebied van de sociale zekerheid uit Nederland en België hebben overleg gehad en zijn tot de conclusie gekomen dat hij sociaal verzekerd is in Nederland.

Als het geschil wordt voorgelegd aan de Hoge Raad is deze het daar echter niet mee eens. Volgens de Hoge Raad zijn de werkzaamheden die de man vanuit zijn woning heeft uitgevoerd niet van ondersteunende aard. Deze betreffen volgens de Hoge Raad de feitelijke uitoefening van een deel van de overeengekomen werkzaamheden ten behoeve van B BV. Daarbij geeft de Hoge Raad aan dat door de aanwijzing van de toepasselijke socialezekerheidswetgeving niet van belang is wat de Belgische en de Nederlandse uitvoeringsinstellingen van sociale zekerheid hebben geoordeeld.

Bron: Hoge Raad 30 september 2016 .

Keuze voor binnenlandse belastingplicht niet nodig voor monumentenaf trek

Een man woont in Duitsland en bezit zowel in Nederland als in Duitsland onroerende zaken. De onroerende zaak in Nederland betreft een onder de Nsw vallend landgoed. In zijn aangiften inkomstenbelasting kiest hij voor de binnenlandse belastingplicht. Hij claimt daarbij giftenaftrek en aftrek voor kosten met betrekking tot monumentenpanden.

Rechtbank Gelderland is van mening dat de monumentenaftrek niet zozeer een persoonsgebonden aftrekpost is, maar een brongebonden aftrekpost. Deze moet volgens de rechtbank naar zijn aard door de bronstaat in aanmerking worden genomen, als dat mogelijk is. Volgens de rechtbank heeft de man dan ook recht op de monumentenaftrek zonder dat hij gebruik zou maken van de keuzeregeling voor de binnenlandse belastingplicht.

Bron: Rechtbank Gelderland 11 oktober 2016.

Verblijfsduur is bepalend voor begrip 'normale verblijfplaats'

Waar iemands fiscale woonplaats is gelegen, kan voor meerdere belastingwetten van belang zijn. Zo ook voor de verhuisboedelvrijstelling in de BPM. Indien iemand een auto meer dan een half jaar voor zijn immigratie naar Nederland in bezit heeft, kan hij deze zonder betaling van BPM meenemen in geval van verhuizing naar Nederland. Maar dan is het dus wel van belang te weten, vanaf welk moment iemand inwoner is van Nederland c.q. van het andere land. Deze vraag is aan de gekomen bij onderstaande situatie.

Een man werkt van maart 2008 tot oktober 2011 in Qatar en heeft zich in Nederland uitgeschreven. Zijn echtgenote werkt in Nederland en blijft in de gezamenlijke koopwoning wonen. In Qatar woont de man in een gemeubileerde woning van zijn werkgever. Medio 2010 koopt hij in Qatar een nieuwe Porsche. Bij zijn terugkeer naar Nederland claimt hij voor deze auto de verhuisboedelvrijstelling. De vraag is of hij in de periode van maart 2008 tot oktober 2011 überhaupt fiscaal inwoner van Qatar is geweest (zo ja, dan kan hij een beroep doen op de vrijstelling) dan wel of hij al die tijd fiscaal inwoner is gebleven van Nederland (in dat geval kan hij geen beroep doen op de vrijstelling).

Rechtbank Haarlem oordeelt dat de man in Qatar heeft gewoond. Volgens Hof Amsterdam is echter niet eenduidig vast te stellen waar gedurende de uitzending het permanente centrum van zijn belangen is gelegen. Zijn persoonlijke bindingen met Qatar zijn beperkt gebleven tot min of meer vrijblijvende sociale contacten. Het zwaartepunt van de persoonlijke bindingen is daarom volgens het Hof in Nederland blijven liggen. En dat betekent weer dat er later geen sprake kan zijn van het overbrengen van de normale verblijfplaats van Qatar naar Nederland.

De Hoge Raad denkt er echter toch weer anders over dan het hof. Volgens de Hoge Raad heeft de man weliswaar zijn normale verblijfplaats in Nederland behouden, maar heeft de man tegelijkertijd zijn normale verblijfplaats in Qatar gehad. Daarom heeft de Hoge Raad prejudiciële vragen gesteld aan het Europese Hof van Justitie. Dit Hof oordeelt dat een natuurlijke persoon niet tegelijkertijd zowel in een EU-lidstaat als in een derde land zijn normale verblijfplaats kan hebben. Als deze persoon in dit derde land zowel persoonlijke als beroepsmatige bindingen heeft en in de lidstaat persoonlijke bindingen, dan moet bij de algehele afweging van de relevante feitelijke elementen bijzonder belang worden gehecht aan de duur van het verblijf van de persoon in dat derde land. De Hoge Raad volgt dit oordeel van het Europese Hof en besluit dat de man dus terecht aanspraak maakt op de verhuisboedelvrijstelling.

Bron: Hoge Raad 12 augustus 2016.

Toch geen bedrijfsopvolgingsfaciliteit voor B.V. die onroerende zaken exploiteert.

In deze nieuwsbrief heb ik al meerdere keren aandacht besteed aan procedures waarbij de vraag aan de orde komt of exploitatie van onroerend goed geldt als een onderneming. Het belang zit hem erin dat bij positieve beantwoording van deze vraag aanspraak gemaakt kan worden op de bedrijfsopvolgingsregeling, waardoor (bijvoorbeeld) bij overlijden recht bestaat op een (gedeeltelijke) vrijstelling van erfbelasting. Dat deze vraag niet altijd makkelijk te beantwoorden is, blijkt wel uit onderstaande casus waarbij Rechtbank en Hof tot een andere uitspraak komen.

Het gaat daarbij om een situatie waarbij de aandelen in een B.V. gehouden worden door een vader en twee zoons. De B.V. exploiteert onroerende zaken en op enig moment overlijdt de vader. Rechtbank Den Haag is van mening dat de vrijstelling van toepassing is, omdat sprake is van meer dan normaal vermogensbeheer. Van belang daarbij is volgens de Rechtbank dat van de boekwaarde van € 2 miljoen op overlijdensdatum, ongeveer € 1,75 miljoen is gefinancierd en dat banken bij vermogensbeheer een dergelijke hoge financiering niet zouden toestaan.

Hof Den Haag denkt daar toch anders over en vindt dat niet sprake is van een onderneming. De verrichte arbeid is volgens het Hof naar en omvang niet meer dan bij normaal vermogensbeheer gebruikelijk is. Daarbij overweegt het Hof dat de projectontwikkelingsactiviteiten in een te ver verleden hebben plaatsgevonden en dat met betrekking tot de recente projecten (bedrijfsunits) slechts werkzaamheden zijn verricht om de units in te delen en af te bouwen om verkoop of verhuur mogelijk te maken. Verder is volgens het Hof van belang dat pas wordt gestart met de aankoop van een nieuwe onroerende zaak als het daaraan voorafgaande project is afgerond en tot verhuur en/of verkoop is overgegaan, omdat financiering van een nieuw project anders niet mogelijk is. Volgens het Hof is de omvang van de ontwikkelingsactiviteiten ten opzichte van de overige activiteiten van de B.V., te weten verhuur van onroerende zaken, te beperkt om vast te stellen dat de B.V. een onderneming drijft.

En ook Rechtbank Noord-Holland heeft zich recent over dezelfde problematiek uitgelaten. Ook in deze casus wordt bij overlijden van de vader, de bedrijfsopvolgingsfaciliteit geclaimd t.a.v. de aandelen in een B.V. waarvan de bezittingen grotendeels bestaan uit onroerende zaken. De Rechtbank oordeelt ook hier dat de aard en omvang van de werkzaamheden van de B.V. niet meer omvatten dat wat bij normaal vermogensbeheer gebruikelijk is en dat ze niet als doel hebben het behalen van een meer dan normaal rendement. Behalve de aard en de omvang van de verrichte arbeid wordt hierbij in aanmerking genomen dat met de vastgoedportefeuille in de periode 2006-2013 rendementen zijn behaald die variëren van slechts 1% tot 3,5% van het eigen vermogen. Van enig uitzicht op meer rendement is volgens de Rechtbank geen sprake. Het argument van de echtgenote dat zij wekelijks circa 30 uur bezig is met beheer van de vastgoedportefeuille maakt dit niet anders.

Bron: Hof Den Haag 1 juli 2016 / Rechtbank Noord-Holland 7 oktober 2016.

Nieuws uit België

Nieuwe begroting voor België gepresenteerd

Na stevige onderhandelingen heeft het Belgische kabinet afgelopen weekend haar begrotingsplannen voor 2017 gepresenteerd. Hieronder zal ik een korte samenvatting geven van de plannen. Wat echter misschien nog zeker zo belangrijk is, is welke plannen uiteindelijk (nog) niet doorgaan.

Zo had de minister van Financiën al eerder het plan gepresenteerd om het tarief van de vennootschapsbelasting van 33,99% (in Europees verband relatief hoog) te verlagen, onder gelijktijdige aanpassing dan wel afschaffing van de notionele interestaftrek, een verhoging van de roerende voorheffing op dividenden en een verhoging van de DBI-aftrek (vergelijkbaar met de Nederlandse deelnemingsvrijstelling) van 95% naar 100%. De verlaging van de vennootschapsbelasting gaat er echter nog niet komen. Dit geldt evenmin voor het invoeren van een belasting op meerwaarden, waar -niet voor de eerste keer- uitgebreid over gesproken is. Ook komt er geen Btw-verhoging en geen verhoging van accijnzen.

Wat gaat er dan wel veranderen op fiscaal vlak:

1. De roerende voorheffing gaat omhoog van 27% naar 30% (daarmee is vanaf 2006 in enkele stappen een stijging van 100% t.o.v. het toenmalige tarief van 15).
2. Er komt een extra belasting op tankkaarten van mensen met een bedrijfswagen
3. Er komt een mobiliteitsbudget, waardoor een werknemer de keuze krijgt tussen een hoger nettoloon, een bedrijfswagen of een mobiliteitsbudget.
4. De speculatiepauze die pas vorig jaar is ingevoerd en veel besproken is, wordt al weer afgeschaft omdat deze te weinig oplevert.
5. De beurstaks wordt uitgebreid.

Nieuwe Belgische regularisatieronde

De afgelopen jaren heeft België diverse keren een mogelijkheid gekend om inkomsten, die eerder niet aangegeven waren maar wel belast hadden moeten worden, te regulariseren. Deze mogelijkheden waren echter iedere keer tijdelijk van aard. Sinds 1 augustus hebben belastingplichtigen wederom de mogelijkheid om een regularisatieaangifte in te dienen. Vooral nog is op deze mogelijkheid geen einddatum geplakt en lijkt dus sprake van een mogelijkheid tot permanente regularisatie.

De regularisatieaangifte dient ingediend te worden bij het Contactpunt Regularisaties, een onderdeel van de Dienst Voorafgaande Beslissingen. De mogelijkheid ziet voornamelijk alleen op de federale belastingen (zoals de personenbelasting en de Btw) en niet op gewestelijke belastingen (zoals de schenk- en erfbelastingen). Iedere belastingplichtige heeft eenmalig een mogelijkheid om tot regularisatie over te gaan.

Het boetetarief bedraagt 20%. Indien het bijvoorbeeld gaat om inkomsten die belast hadden moeten worden tegen een roerende voorheffing van 15%, vindt regularisatie plaats tegen 35%. De boetetarieven gaan in de komende jaren wel omhoog: 22% in 2017, 23% in 2018, 24% in 2019 24% en 25% vanaf 2025. Degene die wil regulariseren dient overigens aan te kunnen tonen dat in geval hij de belastingheffing op roerende inkomsten heeft ontdoken, het oorspronkelijke kapitaal wel normaal belast is geweest. Kan hij dit niet dan zal ook dit kapitaal onderworpen worden aan de regularisatieheffing.

Hoe buitenlands onroerend goed aan te geven in de personenbelasting

Iedere inwoner van België dient in zijn aangifte personenbelasting zijn/haar wereldinkomen op te nemen. Niet alle inkomsten uit het buitenland mogen echter door België in de belastingheffing worden betrokken, met name niet indien een belastingverdrag de heffing toewijst aan een ander land. België dient dan aftrek ter voorkoming van dubbele belasting te verlenen. Dergelijke inkomsten kunnen echter wel invloed hebben op het bepalen van de hoogte van het belastingtarief dat van toepassing is op inkomsten die wel in België belast mogen worden. Dit laatste maakt dat het toch relevant is voor welk bedrag dit soort buitenlandse inkomsten in de aangifte personenbelasting vermeld moeten worden. Voor in het buitenland gelegen onroerend goed is dit de afgelopen jaren regelmatig punt van discussie met de Belgische belastingdienst geweest.

Voor Belgische niet-verhuurde onroerende zaken dient het kadastraal inkomen vermeld te worden. Voor buitenlandse onroerende goederen daarentegen diende volgens de administratie de werkelijke huurwaarde aangegeven te worden. Omdat de waarde van het Belgische kadastraal inkomen vaak een stuk lager is dan de werkelijke waarde, heeft het Europese Hof van Justitie geoordeeld dat dit een niet geoorloofd verschil in behandeling is. In een circulaire van 29 juni 2016 heeft de Belgische belastingdienst daarom bakzeil gehaald: voortaan mag de werkelijke huurwaarde voor in het buitenland gelegen niet-verhuurd onroerend bepaald worden op basis van een door de buitenlandse overheid vastgestelde of uitdrukkelijke goedgekeurde waarde (de zogenoemde forfaitair geraamde brutohuur). Voor in Nederland gelegen onroerende zaken betekent dit dat voortaan 4% van de WOZ-waarde aangegeven mag worden. Indien de werkelijke huurwaarde lager is dan de forfaitair geraamde brutohuur, mag overigens alsnog de werkelijke huurwaarde worden vermeld.

Invloed van de Nederlandse teruggave inkomstenbelasting op de aangifte personenbelasting

Iemand die in België woont en in Nederland werkt, dient zijn Nederlandse inkomen te vermelden in de aangifte personenbelasting. Hij vraagt hiervoor aftrek ter voorkoming van dubbele belasting t.b.v. de personenbelasting, maar het bedrag telt wel mee voor de berekening van de gemeentelijke opcentiemen. Het in de aangifte te vermelden bedrag is het bruto-inkomen minus de ingehouden Nederlandse loonheffing.

In de Kamer is de Belgische minister van Financiën onlangs op dit onderwerp ingegaan. Daarbij gaf hij aan dat niet alleen een correctie dient plaats te vinden voor de ingehouden Nederlandse loonheffing, maar dat ook de in het relevante inkomensjaar van de Nederlandse belastingdienst ontvangen (voorlopige) teruggave bij het inkomen opgeteld moet worden. De lokale inspecties hebben de afgelopen jaren niet of nauwelijks op deze laatstgenoemde correctie gecontroleerd, maar gaan hier wellicht actiever naar kijken nu de minister dit onderwerp onder de aandacht heeft gebracht.

Eerste Vlaamse ruling: de Liechtensteinse Stiftung

Voorheen kon een ruling in België alleen aangevraagd worden bij de Federale Dienst Voorafgaande Beslissingen (DVB). Omdat sinds 1 januari 2015 De Vlaamse belastingdienst (Vlabel) bevoegd is voor de schenk- en erfbelasting, dienen rulings over deze onderwerpen vanaf dat moment bij Vlabel aangevraagd te worden. In een recente ruling komt Vlabel nu met een ander standpunt over de uitkeringen uit een Stichting, dan voorheen door de DVB is uitgedragen.

In de situatie waarbij een vader in 2005 een Liechtensteinse Stiftung heeft opgericht, vermogen heeft ingebracht en in 2014 -na het overlijden van vader- het vermogen wordt verdeeld onder de begunstigen, oordeelt Vlabel dat de uitkeringen aan de (klein)kinderen onderworpen zijn aan erfbelasting. De uitkering wordt gezien als een contractueel beding ten behoeve van een derde en wordt belast als een fictief legaat. Daarbij is het volgens Vlabel van belang dat de begunstigen worden vermeld in een 'letter of wishes'. Het standpunt van Vlabel wordt in de literatuur stevig betwist en het is de vraag of het voor de rechter standhoudt. Of dit standpunt van Vlabel ook geldt voor andere stichtingen/entiteiten is nog niet duidelijk.

Bron: Vlabel 27 juni 2016.

